

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecumenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

De inuocatione, veneratione & reliquijs Sanctorum & facris imaginibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

dala, & fidelium offendicula prohibeant. Current autem Episcopi, ut fidelium viuorum suffragia, Missarum scilicet sacrificia, orationes, eleemosynae, aliaque pietatis opera, quae a fidelibus pro alijs fidelibus defunctis fieri consueuerunt, secundum Ecclesiae instituta pie, & deuote fiant, & quae pro illis extestatorum foundationibus, vel aliaratione debentur, non perfunctorie, sed a sacerdotibus, & Ecclesiae ministris, & alijs, qui hoc praestare tenentur, diligenter, & accuratè persoluantur.

De inuocatione, ueneratione, & Reliquijs Sanctorum, & sacris Imaginibus.

Mandat S. Synodus omnibus Episcopis, & ceteris docendi munus, curamque sustinentibus, ut iuxta Catholicae, & Apostolicae Ecclesiae usum a primæuis Christiane religionis temporibus receptum, Sanctorumque Patrum consensionem, & sacrorum Conciliorum decreta, in primis de Sanctorum intercessione, inuocatione, Reliquiarum honore, & legitimo imaginum usu, fideles diligenter instruunt, docentes eos, Sanctos, unà cum Christo regnantes, orationes suas pro hominibus Deo offerre, bonum, atque utile esse suppliciter eos inuocare, & ob beneficia impetranda à Deo per filiū eius Iesum Christum, Dominum nostrum, qui solus noster Redemptor & Saluator est, ad eorum

orationes, opem auxiliumq; cōfugere: illos ve-
 rō, qui negāt sanctos, aeterna felicitate in cælo
 fruētes, inuocandos esse; aut qui asserunt, vel
 illos pro hominibus nō orare: vel eorum, ut pro
 nobis etiam singulis orent, inuocationem esse
 idololatriam; vel pugnare cum verbo DEI,
 aduersariq; honori vnius mediatoris Dei, &
 hominum IESV. Christi, vel stultum esse, in
 cælo regnantibus voce, vel mente supplicare;
 impiē sentire, Sanctorum quoq; martyru, &
 aliorum cum Christi viuentiū sãcta corpora, q̄
 viua mēbra fuerunt Christi, a & templū Spi- a 1. Cor. 3.
 ritus sancti, ab ipso ad aeternā vitā suscitanda,
 & glorificanda, a fidelib. venerāda esse: per q̄
 multa beneficia à Deo hominib. prestatur: ita
 ut affirmātes, Sanctorū Reliquijs veneratio-
 nem, atq; honorē nō deberi; vel eis, aliāq; sacra
 monumenta à fidelib. inutiliter honorari, atq;
 eorum opis impetrāda causa Sanctorū memo-
 rias frustra frequentari: omninō damnandos
 esse, b prout iā pridē eos dānauit, & nunc etiā b Conc.
 damnat Ecclesia. Imagines porro Christi, Dei- Nicen. 2.
 pare virginis, & aliorū Sãctorū, in tēplis pre-
 sertim habēdas, & retinēdas, eisq; debitum
 honorem, & venerationem imperiendā, non
 quod credatur inesse aliqua in ijs diuinitas,
 vel virtus, ppter quā sint colēda: vel quod ab
 eis sit aliquid petēdū, vel quod fiducia, in ima-
 gimb. sit figēda: veluti olim fiebat à Gentib⁹, q̄
 in idolis c spē suā collocabāt, sed quoniā honos c Psa. 134.

a Conc.
Nicen. 2.
actio. 3.

qui eis exhibetur, refertur ad a prototypa, quae illae representat: ita ut per imagines, quas osculamur, & coram quibus caput aperimus, & procumbimus, Christum adoremus; & Sanctos, quorum illae similitudinem gerunt, veneremur, id quod Conciliorum, praesertim vero secunda Nicenae Synodi decretis contra imaginum oppugnatores est sancitum.

Illud vero diligenter doceant Episcopi, per historias mysteriorum nostrae redemptionis, pietatis, vel alijs similitudinibus expressas, erudiri, & confirmare populum in articulis fidei commemorandis, & assidue recolendis: tum vero ex omnibus sacris imaginibus magnam fructum percipi: non solum quia admonetur populus beneficiorum, & munerum, quae a Christo sibi collata sunt: sed etiam quia Dei per Sanctos miracula, & salutaria exempla oculis fidelium subiiciuntur: ut pro ijs Deo gratias agant, ad Sanctorumque imitationem vitam moresque suos componant, excitenturque ad adorandum, ac diligendum Deum, & ad pietatem colendam. Si quis autem his decretis contraria docuerit; aut senserit: anathema sit. In his autem sanctas & salutes observatioes si quae abusus irrepserint, eos prorsus aboleri sancta Synodus vehementer cupit: ita ut nullae falsae dogmatis imagines, & rudibus periculosi erroris occasionem praebentes, statuatur. Quod si aliquando historias, & narratioes sacrae scripturae, cum id indoctae ple-

bi ex-

bi expediet, exprimi, & figurari cōtigerit, doceatur populus, non propterea diuinitatē figurari, quasi corporeis oculis conspici, vel coloribus, aut figuris exprimi possit. Omnis porro superstitio in Sāctorum inuocatione, Reliquiarū veneratione, & imaginum sacro vsu tollatur: omnis turpis questus eliminetur; omnis deniq; lasciuia vitetur: ita vt ꝑcaci venustate imagines non pingātur, nec ornentur: & sanctiori celebratione, ac Reliquiarum visitatiōe homines ad cōmessationes, atq; ebrietates nō abutantur: quasi festi dies in honorem Sāctorum per luxum, ac lasciuiam agantur. Postremo, tanta circa hæc diligentia, & cura ab Episcopis adhibeatur, vt nihil inordinatum, aut præposterè & tumultuariè accommodatum, nihil profanum, nihilque inhonestum appareat; cū domum Dei deceat sanctitudo. Hæc vt a Psal. 97. fidelius obseruentur, statuit sancta Synodus, 2. c. Decr. nemini licere vllō in loco, vel ecclesia etiam de Immu. quomodolibet exempta, vllā insolitam ponere, vel ponendam curare imaginem, nisi ab eccl. in 6. Episcopo approbata fuerit; nulla etiam admittenda esse miracula, nec nouas Reliquias recipiendas, nisi eodem recognoscente & approbante Episcopo, qui simul atque de ijs aliquid compertum habuerit, adhibitis in consilium Theologis, & alijs pijs viris; ea faciat, quæ veritati, & pietati consentanea iudicauerit. Quòd si aliquis dubius, aut difficilis abusus sit,

extirpandus: vel omnino aliqua de ijs rebus
 grauior questio incidat: Episcopus, antequam
 controuersiam dirimat, Metropolitanus, & cō-
 prouincialium Episcoporum in Cōcilio provin-
 ciali sententiam expectet: ita tamen, vt nihil
 inconsulto Sanctissimo Romano Pontifice, no-
 uum, aut in Ecclesia hactenus inusitatum de-
 cernatur.

De Regularibus, & Monialibus.

Eadem sacrosancta Synodus, reformatio-
 nem prosequens, ea, quae sequuntur, statuenda
 esse censuit.

CAPVT I.

Quoniam non ignorat sancta Synodus, quā-
 tum ex monasterijs pie institutis, & recte
 administratis, in Ecclesia Dei splendoris, atq;
 utilitatis oriatur: necessarium esse cōsuevit, quo
 facilius, ac maturius, ubi collapsa est, vetus, et
 Regularis disciplina instauratur, & cōstānis
 ubi cōseruata est, perseveret, precipere, prout
 hoc decreto praecipit, vt omnes Regulares, tam
 viri, quā mulieres, ad Regulā, quam professi
 sunt, praescriptam vitam instituant, & cōpo-
 nāt: atq; in primis, q̄ ad suae professionis perfe-
 ctionem, vt obedientiae, paupertatis, & ca-
 stitatis, ac si quae alia sunt alicuius Regulae, &
 Ordinis peculiaria vota, & praeccepta, ad eorum
 respectiue essentiam, necnon ad cōmūnem vi-
 tam, victum, & vestitum cōseruanda perti-
 nentia, fideliter obseruent. Omnisque cura, &

a Clem.
 xxiij §.
 cum igitur
 in
 primis de
 er. sig.

dili-